

VI KAN OM VI VÅGAR

SAMMANFATTNING:

FALLET SÖDERTÄLJE - ATT BRYTA MÖNSTER OCH VÄNDA UTVECKLINGEN I ORTEN

EVA NILSSON LUNDMARK & INGVAR NILSSON

SITUATIONEN

I SEPTEMBER 2014 FASTSTÄLLER HOVRÄTTEN DOMEN MOT LEDAREN FÖR DET SÅ KALLADE SÖDERTÄLJENÄTVERKET. SLUTPUNKTEN PÅ EN LÅNG PROCESS SOM INLEDDES MÅNGA ÅR TIDIGARE.

Södertälje var då inte bara en stad drabbad av traditionell, välkänd, våldsbetingad och organiserad kriminalitet. Man var dessutom utsatt för ett antal andra mer sofistikerade kriminella attacker, som i flertalet fall handlade om ekonomiska angrepp på de offentliga välfärdsystemen. Attacker ibland utförda av personer anställda inom eller med förtroendeställning i dessa system. Därmed kan man beskriva situationen som maffialiknande, där de offentliga organisationerna på flera olika nivåer var infiltrerade av kriminella element och den lojalitet och tillit som den svenska modellen bygger på var allvarligt hotad. Man skulle kunna beskriva detta som en systemhotande verksamhet.

Vid sidan av den uppenbara våldsinriktade synliga gängliknande kriminaliteten hade vi en omfattande ekonomisk brottslighet, som både direkt och indirekt invaderat de offentliga systemen och plundrat dem på tillgångar. Det spänner över samhällets olika aspekter och de har alla en gemensam nämnare; jakten på pengar.

Sammanfattningsvis får vi en problembild som är multidimensionell – allt från traditionell grov våldsbrottslighet till sofistikerad ekonomisk brottslighet. Utmaningar inom ett stort antal olika samhällsområden, allt från utpressning av näringslivet, försäkringsbedrägerier, enkla gatubrott med våldsinslag till sofistikerade ekonomiska upplägg inom skatteområdet. Enstaka kortvariga spontana händelser som personrån till långvariga och systematiska upplägg i form av parallella rättssystem och finansiella system. Brottslighet som riktar sig mot allt från enskilda människor till systematiska attacker mot hela vår välfärdsstruktur. Vi sammanfattar bilden i figuren nedan.

FYRA SPÅR OCH TRE TIDSPERSPEKTIV

FÖR ATT HANTERA DETTA SKAPADES EN GRÄNSÖVERSKRIDANDE STRATEGISK LEDNING SOM INLEDDE SITT ARBETE MED ATT TA FRAM EN GEMENSAM LÄGESBILD.

I den gemensamma lägesbild man tog fram, fann man tämligen omgående att de problem man brottades med inte enbart bestod av ett antal manifesta symptom och fenomen. Man såg också att de berodde på underliggande, bakomliggande och djupare orsaker. Skulle man lyckas långsiktigt handlade det om att komma åt dessa orsaker och dessutom orsakernas orsaker.

Man konstaterade också att detta var ett mångdimensionellt problem som hade sina orsaker inom olika samhällsfält och att det fanns en stark samverkan mellan dessa områden. Orsaker inom ett område ledde ofta till konsekvenser inom andra. Misslyckad skolgång skapade en rekryteringsbas för kriminella gäng. Ett misslyckande inom arbetsmarknadspolitiken ledde till brist på förebilder och rollmodeller för de unga och påverkade på så sätt i nästa steg skolresultaten.

I den analys som gjordes fann man att det var fyra olika områden som man behövde tackla. Den första och mest uppenbara var brottsligheten i alla dess dimensioner. Både akut – för att få stopp på våldet – och mer långsiktigt.

Vidare insåg man att man behövde göra något kring bostadssituationen i de utsatta områdena. Man

inledde detta genom att i stadsdelen Hovsjö skapa ett helt nytt bolag – Telge Hovsjö – inom ramen för den kommunala Telgekoncernen. Ett bostadsbolag med de boende i området i majoritet i styrelsen och en vd med helt annan bakgrund än traditionell bostadsförvaltning. Bolaget fick i sina ägardirektiv uppdraget att arbeta med de sociala frågorna i Hovsjö.

Det tredje spåret handlade om arbetsmarknadsfrågorna där man upplevde ett sorts organisatoriskt mellanrum mellan kommunens och arbetsförmedlingens uppdrag och oförmåga att lösa uppgiften. För att hantera detta skapades nya organisatoriska lösningar i form av samägda bolag mellan den kommunala Telgekoncernen och det privata näringslivet.

Slutligen gjorde man en omfattande satsning på skolan och skapade en sorts skyddad zon kring skolan trots kommunens i övrigt mycket besvärliga ekonomi. Detta har haft till följd en systematisk och konsekvent höjning av skolresultaten under sju av de åtta senaste åren.

Satsningen på fyra parallella spår blev ett tydligt uttryck för det behov av gränsöverskridande lösningar som krävdes för att hantera situationen men också ett starkt behov av samverkan kring dessa frågor och en fungerande strategisk ledning för denna samverkan.

TRYGGHETS- OCH POLISSPÅRET

TÖRE 1, TÖRE 2, KYRKO-, FÖRENINGSS- OCH ASSISTANTHÄRVORNA

UNGDOMS- OCH SKOLSPÅRET

SKOLRESULTAT

ARBETSMARKNADSSPÅRET

TELGE TILLVÄXT, MANPOWER TELGE, UNG I TELGE

BOSTADSSPÅRET;

TELGE HOVSJÖ

	TAKTISKT	OPERATIVT	STRATEGISKT
	LÖSA AKUTA PROBLEM KORT, 1-2 ÅR	MEDEL, 2-5 ÅR	FÖRHINDRA ATT PROBLEMEN UPPSTÅR LÅNGT, 5-15 ÅR
POLIS	STOPPA VÅLD LÅS IN	FÖRHINDRA REKRYTERING UNDERLÄTTA AVHOPP	BYGG TILLIT SOCIALT KAPITAL
BOSTÄDER	AKUT UPPRUSTNING	BLANDA BEFOLKNINGEN	NYTT SÄTT ATT STADSPLANERA, BYGGA
SKOLA	LUGN OCH RO I SKOLAN SKOLKÄRE TILLBAKA	KLARA SLUTBETYGEN	SKOLANS NYA ROLL CENTRAL ARENA
ARBETE	FIXA PRAKTIKPLATSER	DISKRIMINERINGEN	NYA TYPER AV FÖRETAG

Men man blev också klar över att detta inte handlade om en "quick fix". Visserligen fanns en del akuta åtgärder att göra, som att få stopp på våldet och olika skjutningar, men därutöver handlade det om att långsiktigt eliminera jordmänen för den kriminalitet som växt fram. I skolan handlade det på kort sikt om att få lugn och arbetsro, få tillbaka hemmasittarna m.m. och på lite längre sikt om att höja skolresultaten och på riktigt lång sikt hitta en tydligare samhällsformande roll för skolan.

För polisen handlade det på samma vis om att kortsiktigt få stopp på våldet, på lite längre sikt bromsa/hindra rekryteringen av unga till ett kriminellt liv. Men långsiktigt handlade det om att bygga förtroende och tillit till samhället i allmänhet och polisen i synnerhet. Man jobbade mycket med tankar om transparens och synlighet för att upprätta förtroende och dialog med medborgarna. Man var ytterst tydlig med att utan samverkan med de boende skulle man på lång sikt aldrig kunna lösa sitt uppdrag.

Inom bostads- och arbetsmarknadsfrågorna handlade det på samma vis om att lösa kortsiktiga problem på ett sådant sätt att man skapade förutsättningar för de långsiktiga målen. Rusta upp Hovsjö fysiskt och socialt och samtidigt socialt medvetet planera för nybyggnationer för hela staden. Det kom att handla om att samtidigt arbeta utifrån flera olika tidshorisonter.

EFFEKTERNA

I SÖDERTÄLJE HAR MAN GJORT EN MÄNGD OLIKA SAKER FÖR ATT BRYTA DET DESTRUKTIVA MÖNSTER SOM VÄXT FRAM UNDER EN LÅNG FÖLJD AV ÅR.

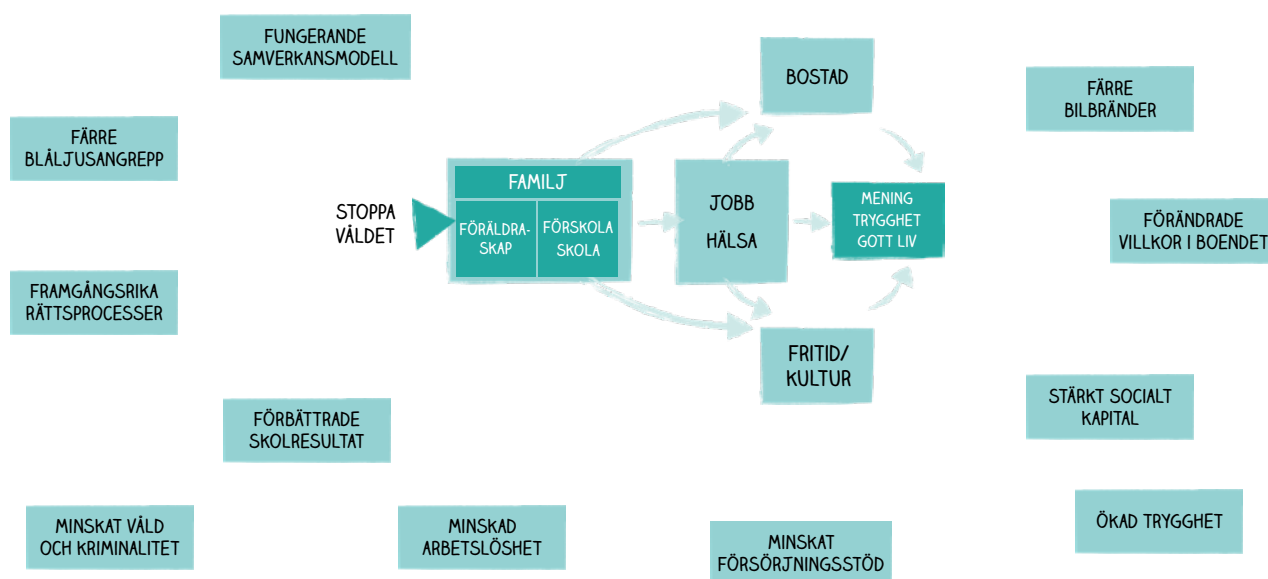
Man har arbetat både situationellt och socialt preventivt. Man har jobbat på välfärdssamhällets verkstads-golv samtidigt med att jobba i berörda organisationers högsta skikt. Skulle man fånga det med några stick-ord blir det multidimensionellt, gränsöverskridande och uthålligt eller kanske ännu hellre ett ständigt både-och-perspektiv.

Ur det rättsliga perspektivet har man påtagligt minskat det öppna våldet, 19 unga män inom det som kallats Södertäljenätverket har lagförts, i vissa fall med mycket långa straff. Man har inom ramen för den mer sofistikerade brottligheten lagfört personer inom assistanshärvan, kyrkohärvan, hemtjänsthärvan. Man har stängt ner ett växlingskontor kopplat till brottslighetens ekonomiska del, och man har lyckats bryta delar av den tystnadskultur som lett till svårigheten att få människor att vittna. Bilbränder och stenkastning mot blåljusfordon liksom bussar har reducerats. Tryggheten i staden har ökat betydligt.

Hovsjösatsningen blev långvarig och framgångsrik. Tryggheten i området ökade markant samtidigt som området snyggades upp. Kundnöjdheten bland de boende gick från en nivå som var bland de lägsta i landet till någonstans mitt på skalan.

Den satsning man gjorde på skolan har lett till betydande framgångar. Under sju av de senaste åtta åren har betygen stigit trots en utomordentligt omfattande tillströmning av nyanlända elever, en kombination av flyktingvägen 2015-2016 och EBO-lagen.

Arbetslösheten har sjunkit och försörjningsstödet minskat, trots den enorma tillströmningen av nyanlända 2015-2016. Då vi intervjuat ett stort antal personer i samband med denna studie betonar alla att situationen har förbättrats avsevärt under de år som gått sedan den stora satsningen inleddes. Samtidigt som man gör detta markerar i princip alla att man inte är klar än och att mycket återstår. Man markerar också att nyckeln till framgång har varit en uthållig samverkan mellan olika aktörer och att de olika resultaten skapat en mängd gynnsamma synergieffekter. Man ger draghjälp åt varandra i de olika spår där man arbetat. Bättre skolresultat leder till att rekryteringsbasen för de kriminella gängerna minskar. Färre bränder ökar tryggheten, ökad trygghet leder till bättre psykisk hälsa. En huvudnyckel till förståelse av denna framgång är att man under lång tid lyckats skapa någon form av strategisk samverkansledning som långsiktigt och i samförstånd dragit åt samma håll.

VAD LEDDE TILL FRAMGÅNG?

INSATSERNA

Då det gäller de insatser som behöver göras i utsatta områden är den generella bilden att det avgörande INTE är exakt vilken insats som görs, utan kombinationen och mängden av insatser för att få effekt. Vi har sett att fyra typer av krav måste vara uppfyllda för att man ska lyckas.

Först och främst handlar det om att göra mycket. Mängden och volymen av insatser är betydelsefull. De måste vara så många och av sådan omfattning att man uppnår en sorts kritisk massa som skapar förutsättningar för en självgenererande process. De bör också ha en viss geografisk koncentration så att det gör ett påtagligt och synligt avtryck i den dagliga tillvaron för människor.

Därefter är det viktigt att man gör det tillsammans och synkroniserat från olika aktörers sida, så att man skapar möjligheter till positiva synergieffekter. Här gäller i högsta grad att ensam inte är stark. Det handlar också om att skapa delaktighet så att man arbetar med de boende och inte enbart arbetar för dem. En kombination av nerifrån kommande och uppifrån kommande insatser. Ytterst handlar det om att bygga socialt kapital.

Den tredje faktorn är att man gör insatserna under lång tid. Man bör snarare tänka decennier än år. Och alltid minst två mandatperioder. Dessa processer tar tid – ofta lång tid. Uthålligheten måste vara betydande eftersom effekterna uppstår med en viss, ofta betydande, fördröjning, och nu ser vi tydliga tecken på framgång. Det innebär naturligtvis att man måste ha ett socialt investeringsperspektiv kring frågorna.

Den fjärde faktorn är att arbeta gränsöverskridande och i flera olika dimensioner – allt från hårda infrastrukturinsatser till mer socialt klimatskapande åtgärder. Man måste involvera den offentliga sektorns alla delar och med självklarhet involvera den privata sektorn liksom i högsta grad civilsamhället. Mångfald är ett viktigt stickord.

KROKA ARM, VARA MODIG OCH BYGGA TILLIT

En av framgångsnycklarna i Södertälje har varit framväxten och skapandet av en strategisk samverkansledning. En ledning kring dessa frågor på absolut högsta nivå i de berörda organisationerna, inte minst inom polis och kommun.

Ytterligare en faktor som i princip alla intervjuade personer har gett uttryck för är vikten av den samver-

kansledning som byggdes upp och som präglades av öppenhet, tillitsbygge och transparens. En nyckelaktör har pratat om de många mötenas metod. En grundförutsättning för att bygga tillit. Denna tillit har, som en annan intervjuperson sa, skapat en sorts tillitssynergi – i spåren av förtroendet uppstår nya, mer prestigefria möten och samarbetsformer. Följden av att man litar på varandra. Tilliten skulle kunna ses som det pedagogiska bräckjärn man använt sig av för att komma vidare i arbetet.

Att driva den här typen av processer innebär att man som beslutsfattare gång på gång tvingas pröva gränserna för det möjliga. Ja, rentav tänja på dessa gränser. Man måste pröva helt nya lösningar, helt nya tankar. I Södertälje var man modig kring mycket. Man var modig nog som politiker att berätta hur illa ställt det var, med allt från den kommunala ekonomin till infiltrationen av kriminella element. Man tog fighten att driva genom förändringar kring LOV-reformen trots kraftigt motstånd. Från polisens sida tog man gång på gång risker genom att vara transparent och öppen kring sådant som vanligtvis omgärdas av sekretess – allt för att bygga tillit med andra aktörer. Flera aktörer prövade gränserna för olika regelverk. Detta mod har haft stor – för att inte säga avgörande – betydelse för att man lyckats i sitt arbete.

SUMMAN AV KARDEMUMMAN

Låt oss i punktform sammanfatta vad som låg bakom framgången.

- Att man krokade arm med varandra och skapade en stabil och strategisk ledningsfunktion för samverkan med tydliga mandat och tydligt uppdrag.
- Att man använde sig av pedagogiska bräckjärn för att skapa och bygga relationer och tillit till varandra.
- Att man valde en båda benens strategi genom att både agera kort- och långsiktigt, både preventivt och repressivt, både polisärt och socialt, både social och situationell prevention.
- Att man valde en sorts inverterad push-pull-strategi eller moroten och piskan, på ett nytt sätt genom att både göra kriminalitet svårt och olönsamt samtidigt som man skapade alternativ.
- Att man valde att bygga en stark kärna av samförstånd, tillit och förtroende som basen för arbetet.

ORTEN BORTOM VÅLDET - EN VÄGBESKRIVNING OCH FÄRDPLAN

VI AVSLUTAR DENNA SAMMANFATTNING AV VÅR RAPPORT MED ATT I PUNKTFORM VISA EN FÄRDPLAN ELLER VÄGBESKRIVNING FÖR ATT PÅ KORT OCH LÅNG SIKT BRYTA DET DESTRUKTIVA MÖNSTRET I UTSATTA OMRÅDEN.

ATT AGERA NU - EN AKUTLÅDA MOT VÅLDET

På kort sikt är det två saker som är angelägna att göra. Det ena är att stoppa det akuta våldet och dess närmast liggande orsaker. Det andra – kanske än viktigare – är att återerövra det offentliga rummet i Orten (just denna del kommer att belysas i en kommande rapport). Det offentliga rum de kriminella erövrat för sina syften och som skapar otrygghet bland boende och medborgare. Detta är insatser som är möjliga att genomföra, som ger tydliga och synliga effekter och som inte är särskilt kostsamma att göra och kan delas in i några tydliga och i huvudsak välkända kategorier.

- Inkapacitera de som begår brott, dels genom polisinsatser men framförallt genom att mot yngre

förövare använda socialtjänstlagens tvångsmedel mera offensivt och aktivt. Ett insatspaket som kräver nära och intensivt samt lokalt samarbete mellan polis och kommunen liksom tydliga politiska beslut i kommunen kring socialtjänstens roll och metoder.

- Mobilisera civilsamhället. Det finns idag ett antal välkända och – när det är som bäst – fungerande verksamheter för att reducera de akuta utbrotten av våld; trygghetvandringar, Farsor och morsor på stan, Lugna Gatan, föräldranätverk m.fl. Utnyttja dem i större omfattning, men integrera dem bättre i det större sammanhanget.
- Minska basen för den gängkriminella världen på tre olika sätt. Försvåra rekryteringen till gängen,

bl.a. genom att göra de sociala insatsgruppernas arbete mera offensivt och effektivt. Underlätta avhopp från gäng. Ha en aktiv, proaktiv och offensiv modell från främst socialtjänstens sida att i samarbete med kriminalvården möta de som släpps ut från fängelse för att reducera återfallen.

- ☉ Gå på pengarna och gör det svårt och olönsamt att bedriva kriminell verksamhet och leva i en kriminell livsstil. Här kan man beroende på sammanhang använda sig av kronofogde, försäkringskassa, miljö- och hälsovårdslagarna, utskänkningstillstånd, tillståndsgivning, uppföljning och sanktioner, skatteverket, ekobrottsmyndigheten m.m. Vitesföreläggande kan vara kraftfulla och snabbt verkande insatser.
- ☉ Använd konventionella situationspreventionella insatser för att försvåra brottsligheten med allt från lokalt baserade väktare, kameraövervakning, belysning, klippa ner viss vegetation, återerövra offentliga träffpunkter som fritidsgårdar och bibliotek. Aktiva insatser från det offentliga som fältare och trygghetsvårdar.
- ☉ Genomför även positiva insatser som ger de unga alternativ till en destruktiv livsstil såsom fritidsverksamheter, nattvandringar, nätverk bland mammorna, nattbio, spontanfotboll, läxhjälp, samverkan på bred front med civilsamhället.

Denna typ av insatser är också tydliga och konkreta. De inger de boende en känsla av att vara sedda, vara viktiga, att deras trygghet är betydelsefull samtidigt

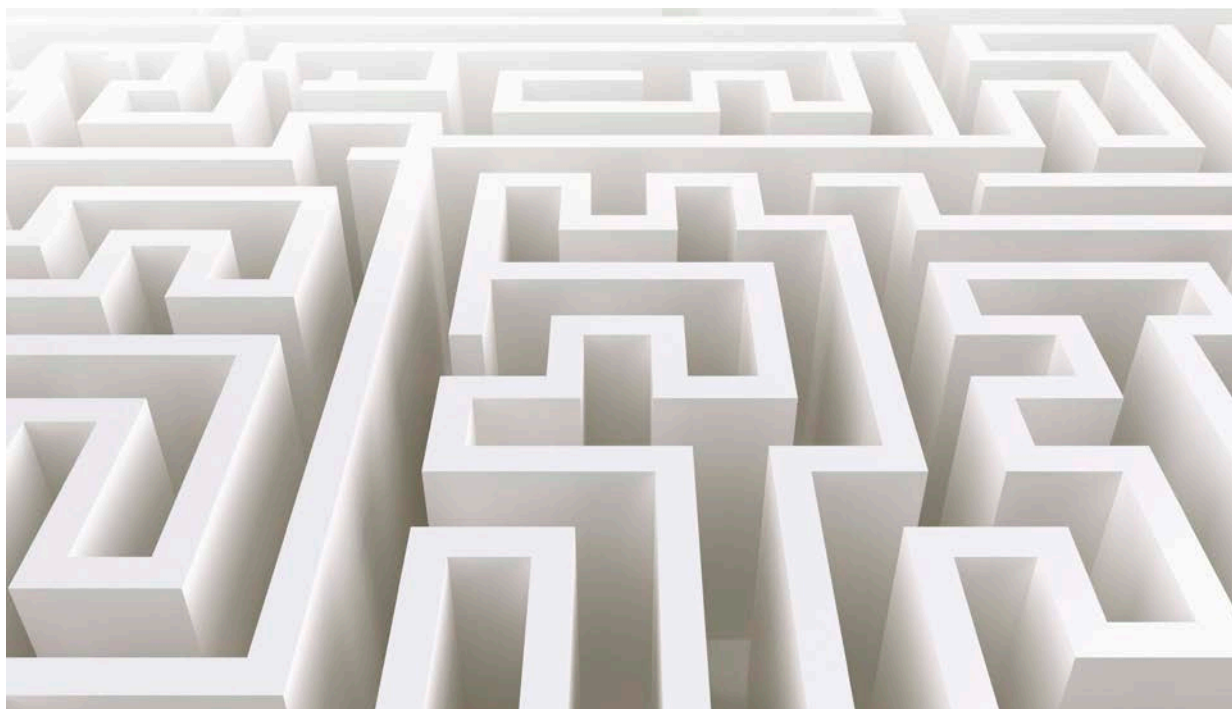
som det skapar faktisk trygghet. Men det är också symboliska handlingar som markerar samhällets brist på tolerans för detta våld, samtidigt som det gör det kriminella livet svårt, besvärligt och mindre lönsamt.

Mycket av detta görs redan idag men ofta för lite, för kortvarigt och framförallt med för lite samverkan mellan olika aktörer och utan att de synkroniseras. Detta är inte och kan inte enbart vara en fråga för polisen. Våldet i Orten är en gemensam samhällsutmaning. Det handlar om en mer offensiv roll för socialtjänsten och andra aktörer.

Detta kräver i hög grad en bred och förtroendefull samverkan mellan många olika aktörer. Nya arbetskonstellationer samt en vilja, önskan och förmåga att passera organisationsgränser. En sådan konkret operativ samverkan kan och bör sjösättas omedelbart. Inom i stort sett alla områden ovan finns det idag erfarenhet av vad som fungerar. Enda hindret är att ett antal nyckelaktörer måste ha modet och viljan att ta ett antal beslut för att komma igång, gemensamt och synkroniserat. Kunskapen finns.

ATT AGERA LÅNGSIKTIGT - ATT FÖREBYGGA VÅLDET

Dessa insatser fyller i grunden – även om de är oerhört framgångsrika – ingen annan funktion än att få stopp på de mest akuta symptomen. De angriper inte de underliggande orsakerna. De utgör i bästa fall de första stegen på en mycket långsiktig och komplex process som berör ett flertal aktörer i samhället. För att angripa detta behövs ett instrument eller ett verk-

tyg – någon som kan driva detta. Man behöver skapa en strategisk samverkansledningsgrupp som får eller tar sig an detta uppdrag. Eller som någon sa: ”För att bekämpa nätverk krävs att man skapar nätverk”.

Det har genom åren skapats ett stort antal samverkansgrupper. De allra flesta har stannat kvar på det vi lite slarvigt kallat kaffe och mazarinnivån. En löst sammansatt grupp som träffas sporadiskt, utan egentligt syfte och utan mandat för att lära känna varandra och byta information. Det är bra, men räcker inte. Det vi pratar om här är något helt annat. En samverkansledningsgrupp på riktigt. Och vad menar vi med det?

UPPDRAG

Först och främst pratar vi om en grupp som har, tar sig eller får i uppdrag att öka tryggheten i området (kommunen, stadsdelen, bostadsområdet) eller kanske ännu hellre bygga och skapa social hållbarhet och socialt kapital. Tillit och relationer – det kitt som håller samman vårt samhälle. Ett långsiktigt uppdrag med ett struktur- och systempåverkande perspektiv.

SAMMANSÄTTNING OCH BEMANNING

En sådan grupp måste bestå av ett stort antal aktörer, ofta med någon eller några nyckelaktörer i centrum. De mest uppenbara är kommunen och polisen. Med kommunen menar vi inte bara socialtjänsten utan skola, kultur och fritid, arbetsmarknadsfrågor liksom stadsbyggnad och andra hårda förvaltningar. Dessutom har landstinget en viktig roll liksom många statliga aktörer. Vid sidan av detta har fastighetsägarna – både som hyresvärdar och ägare av centrumfastigheter – en central roll liksom det privata näringslivet och inte minst civilsamhället.

Erfarenheten säger att någon måste ha eller ta sig mandat att driva detta och ta på sig ledartröjan. Ofta kan det vara kommunen, men ibland polisen, det beror på situationen och omständigheterna.

De personer som sitter i denna grupp måste vara personer med betydande mandat. Ofta de högsta cheferna, kommunstyrelsens ordförande eller kommundirektören, liksom den lokala polisområdeschefen. Och, vilket är viktigt, detta är inte delegerbart, eller utbytbar. Tvärtom bygger en fungerande ledning av detta slag på ett starkt engagemang och en kontinuitet där man bygger – ofta på ett personligt plan – relationer, förtroende och tillit till varandra och då är man inte utbytbar.

VAD GÖR MAN?

En grupp av detta slag behöver göra några olika saker för att kunna lyckas.

- Gemensam kartläggning av nuläget
- Gemensam målbild av vad man vill uppnå
- Gemensamt göra en roll- och arbetsfördelning – vem gör vad
- Gemensamt upprätta en tids- och handlingsplan
- Gemensamt integrera de kortsiktiga insatserna i den långsiktiga planen
- Vid behov skapa gemensamma resurser för att göra detta
- Gemensamt följa upp effekterna av det man gör

Nyckelordet i allt detta är naturligtvis ordet gemensamt, att man genomlöper en gemensam process kring dessa frågor. Detta bör ske inom ett flertal olika områden. Erfarenheten säger att minst dessa fyra spår behöver vara med i ett sådant arbete.

- Trygghet och säkerhet – rättsspåret
- Skola, förskola m.m. – utbildningsspåret
- Arbete och forskning – arbetsmarknadsspåret
- Bostäder och boende - bostadsspåret

Detta behöver göras i tre olika tidsperspektiv.

- Kort sikt: 1–3 år för de mest akuta frågorna
- Medellång sikt: 2–5 år för att skapa förändring kring de mest angelägna frågorna
- Lång sikt: 5–15 år för att hantera övergripande strukturfrågor

HUR SKA MAN ARBETA?

Den erfarenhet som finns säger att nyckeln till framgång i denna form av arbete bygger på att man lyckas skapa öppenhet, tillit och förtroendefulla relationer mellan de olika berörda parterna. För att lyckas med detta krävs att man vågar släppa på prestige och stuprörstänkande. Tillitsbygget är centralt. Detta förutsätter att man är beredd att investera tid i denna process. Tillit är något som byggs över tid tillsammans med andra människor och manifesteras mer i handling istället för prat.

Strategiska samverkansledningsgrupper av detta slag utsätts för många olika frestelser. En av dessa är att ständigt lösa akuta problem, släcka bränder och gräva ner sig i detaljer. Dels för att det är så mycket lättare och dels därför att det ger en känsla av att göra nytta. MEN detta är en fälla. Jobbar man på detta vis säger all erfarenhet att man kommer att fastna i de korta, akuta frågorna och tappa de långa stora frågorna.

Lösningen är att också ha någon form av operativ ledningsgrupp med just detta uppdrag; att träffas oftare, ha koll på vad som händer och är aktuellt samt fatta operativa beslut om akuta insatser för att reducera risken för våld, oro och otrygghet. Allt från att omfördela placeringen av fältarna en helg, via nedklippning av häckar som möjliggör droghandel till polisingripanden mot aktuella "hotspots". En grupp med god kunskap om det dagsaktuella läget, som träffas frekvent, har relevanta beslutsmandat, som känner tillit för varandra och som kan reagera snabbt och samfällt inför akuta händelser. Den strategiska ledningens operativa ben.

GÅ MED BÅDA BENEN

Det krävs alltså insatser både på kort och lång sikt för att bryta mönstret i utsatta områden. I valet mellan det ena och det andra måste man välja båda. Arbeta med att lösa kortsiktiga problem så att de långsiktiga

målen stöds. Man skulle kunna säga att det korta operativa målet är att reducera otryggheten och det långa strategiska målet är att skapa trygghet, social hållbarhet och bygga socialt kapital.

Både preventivt och repressivt, både med situationell och social prevention, både mjuka insatser och hårda. De korta insatsernas syfte är vid sidan av att just lösa akuta problem också att återerövra medborgarnas förtroende för att därmed långsiktigt bygga tillit och socialt kapital. Det är i de långa insatserna vi tänker på hur stadsbyggnaden ska planeras, hur skolan blir en likvärdig skola och åter en gång ska hamna mitt i byn och hur det ska skapas arbete åt alla. Alla delar som skapar ett socialt hållbart samhälle. Det är därför vi måste gå med båda benen. Det är först då vi kommer bortom ropen på fler poliser och som vi kan skönja konturerna av det goda samhälle vi alla strävar efter.

Detta är en sammanfattning av rapporten Vi kan om vi vågar, som handlar om hur man lyckats bryta ett destruktivt mönster kring utanförskap, kriminalitet och våld i Södertälje.

Den utgör den fjärde i en serie rapporter om utsatta områden i landet.
Rapporterna hittas på www.socioekonomi.se eller www.seeab.se